

[Tinning]

miske sammenhænge. Det, det drejer sig om, er selvfølgelig, at vi foretager også et politisk valg, som hedder, at sådan som de økonomiske sammenhænge er, kan man få nogle folk i arbejde, men ikke ved bare at bede om det eller forhandle med arbejdsgiverne om det. Der kommer lidt ud af det, men heller ikke mere. Nok om det.

Så vil jeg godt efterlyse et par reaktioner fra arbejdsministeren. Det var sådan, at eksemplet med champignongartneriet først og fremmest var et, vi hev frem for at få lidt mere at vide – og igen selvfølgelig helst så konkret, som det overhovedet måtte være muligt på nuværende tidspunkt – om regeringens tanker omkring jobskabelsen.

Det er et eksempel på, at erhvervslivets organisationer har haft en meget høj grad af indflydelse på det projekt, og hvis man vælger at følge den model, peger det i retning af noget, der ligner en reel vektor fra erhvervslivets organisationers side i forhold til jobskabelsordningen. Det er klart, at hvis noget sådant bliver tilfældet, braser det hele sammen, det kan enhver sige sig selv, og det, som vi godt ville vide, var selvfølgelig, om arbejdsministeren i dag kan sige, om det er noget i den retning, man forestiller sig, eller man helt klart kan tage afstand fra i hvert fald den måde at lave jobskabelse på, som det er sket i tilfældet med Nysted.

Til sidst skal jeg lige gøre det færdigt, jeg ikke nåede, sidst jeg var heroppe, nemlig opgørelsen af de manglende praktikpladser.

Det, som ligger i det, er jo, at når arbejdsministeren taler om 5.500 manglende praktikpladser pr. december 1981, er det 5.500 unge, der til trods for udviklingen i de seneste år stadig væk alvorligt tror på, at de er praktikpladssøgende, og jeg vil godt vide: handler hele denne redegørelse om de 5.500, eller handler den om de unge, der mangler praktikplads, for det er jo nærmere de 10.000? Det er rigtigt, at der er en masse, som ikke sender dette brev tilbage og siger: jeg er aktiv praktikpladssøgende. Men det er heller ikke særlig underligt. Det er klart, at i det øjeblik man forestillede sig, at regeringens redegørelse skulle munde ud i nogle initiativer, der gjorde noget alvorligt ved praktikpladsproblemet, ville vi lige pludselig opdage, hvor stort det i virkeligheden er. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om redegørelsen i virkeligheden på praktikpladsområdet kun

handler om de 5.500. Så er det trods alt en temmelig begrænset del af det egentlige praktikpladsproblem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Statsministeren blev næsten vred – jeg håber ikke, det er derfor, han er gået – men jeg forstår udmærket statsministeren, for han har såmænd måttet kæmpe med sin egen gruppe, måske også med sin arbejdsminister, for at få det igennem, som nu er stumperne, for hvis jeg ellers husker statsministerens udtalelser for et par år siden ret, så lød de: vi vil konsekvent og bestemt afskaffe ungdomsarbejdsløshed indtil en vis grænse. Det var vi andre fuldstændig enige i, også det konsekvente. Og så ser vi nu i redegørelsen, at der står: regeringen har sat sig det mål at nedbringe og efterhånden reelt afskaffe ungdomsarbejdsløsheden. Nu er det kun blevet til et mål, at man vil nedbringe; det andet når man nok ikke.

Endelig siger man længere nede, at det første, vi må, er at sikre de unge, som nu går ud af folkeskolen til efteråret, et tilbud om faglig eller boglig uddannelse.

Ja men har man da ikke forstået, at en vis procentdel hverken vil have en faglig eller en boglig uddannelse, men bare vil ud at arbejde med næverne? Dem skal vi skam også skaffe plads til. Så kan det godt være, at de senere hen vil ind i den faglige eller den boglige uddannelse. Lad dem dog få lov til at vente, men dem må vi også sørge for får en beskæftigelse.

Så vil jeg lige spørge arbejdsministeren, som var så bekymret for Hobroprojektet, om ikke det var muligt at få en statusrapport fra dette berømte projekt.

Og lad mig så sige til arbejdsministeren, hvad vi mener om det, og hvad man skulle gøre. Vi har ikke ekspertise til at udforme tingene i detaljer, men for det første mener vi, at man skal lære at begrænse sig. Når man vil have noget gennemført, som er væsentligt, og som omfatter et stort område, må man tage et lille område af det store område først. Og her kunne jeg selvfølgelig give nogle litterære eksempler på, at det ville være en fordel. Det får jeg ikke tid til på grund af den taletidsnedsættelse, som vi har fået.

Men det, vi ønsker, er det samme som socialdemokratiet, som regeringen. Vi ønsker,